

[Tove Lindbo Larsen]

Jeg vil gerne spørge ministeren om hans præcise holdning til spørgsmålet om, at industriministeren skal have en bedre kontakt til samfundsrepræsentanterne. Det er jo også en af de ting, vi har diskuteret meget, at vi havde fornemmelsen af, at den dag man blev udpeget til at være samfundsrepræsentant i et pengeinstitut, var det næsten både første og sidste kontakt, man havde med industriministeren, i hvert tilfælde indtil den dag man blev skiftet ud. Vi mener, som vi også har givet udtryk for det i forslaget, at der bør være bedre kontakt mellem samfundsrepræsentanterne og industriministeren, og det synes jeg det ville være nyttigt at få en kommentar fra ministeren om.

Jeg ved ikke rigtig, om jeg forstod det rigtig, at tidsmæssigt måtte det blive sådan, at dette udredningsarbejde ville være klar til næste folketingssamling, og at man så formentlig skulle tage bestik af, hvad partierne mente om det, før den til den tid siddende industriminister ville fremsætte et forslag i folketinget. Så kan man med rette sige, at ting tager tid. Det ved vi også godt. Vi er også indstillet på, at et udredningsarbejde kan være en udgang på behandlingen af dette forslag, og sker det, synes vi også, vi er kommet et skridt hen ad vejen.

Jes Lunde (SF):

Fru Tove Lindbo Larsen fandt tiden knap til besvarelser i første runde, og det er måske forklaringen på, at der ikke blev plads til at svare på, hvor vidt socialdemokratiet er villigt til at gå med hensyn til at benytte sig af et flertal af offentlige repræsentanter i disse bestyrelser. Jeg fik bekræftet, at man var indstillet på et flertal af lønmodtagere og offentlige repræsentanter, men det mest interessante for mig er ligesom for fru Anne Grete Holmsgård, hvad man vil benytte dem til: er man indstillet på, at de skal spille den rolle at påvirke kapitalformidlingen ved at være med til at fastsætte kriterier for, hvor man kanalisere sine penge hen?

Derudover vil jeg gerne sige, at fru Anne Grete Holmsgårds idé om at lade en uafhængig instans stå for redegørelsesarbejdet i forbindelse med denne lovgivning efter min mening er en god idé. Det er generelt godt at have friske øjne til at se på sagerne, og det er også generelt godt, at det er nogle, som er

uafhængige af de institutioner, som opererer på området. Hvis industriministeriets repræsentanter skal udarbejde en redegørelse på dette område, kan det måske føles tungt for industriministeriets repræsentanter, hvis de må erkende, at der er mangler i det nuværende tilsyn, som de selv har stået for. Jeg synes altså, det er ganske udmærket at lade en uafhængig instans lave redegørelsesarbejdet.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Allerførst vil jeg sige til industriministeren, at en af de ting, vi erfarede i erhvervsudvalget under Kronebanksagen, var, at sparekassetilsynet absolut ikke kan betegnes som noget særlig aktivt tilsyn. Det var det ikke i forhold til Kronebanksagen, i hvert tilfælde ikke så aktivt, at det havde været i stand til i tide at få sporet sig ind på de problemer, der var ved at opstå i Kronebanken.

Noget andet er så, at samfundsrepræsentanten heller ingen nytte gjorde dér, for det gjorde han vitterlig ikke.

Men vi gravede desuden lidt i, hvordan tilsynet ellers blev ført inden for dette område, og det hovedindtryk, vi dengang fik, var, at man med jævne mellemrum fører et tilsyn, altså man kommer og kigger lidt, men det er jo ikke det, jeg forstår ved et egentligt, aktivt tilsyn, for hvis man skal have et tilsyn, skal det være så aktivt, at det er i stand til at fange problemerne tidligt i forløbet, ikke kun til at konstatere, at de 95 pct. ser udmærket ud, men til at få fat i haserne på de 5 pct., eller hvilken procent man nu kunne sætte på. Sådan fungerer tilsynet altså ikke, og det er derfor, jeg fremhæver nødvendigheden af et aktivt tilsyn.

Så vil jeg godt sige om udredningsarbejdet, at jeg er glad for at få hr. Jes Lundes positive udtalelser om at lade det økonomiske råd foretage dette, og jeg vil egentlig gerne høre – selv om fru Tove Lindbo Larsen har en anden idé, nemlig den om et bredere udvalgsarbejde på området – på hvilken måde socialdemokraterne stiller sig til at lade det økonomiske råd foretage udredningen på dette område. Og jeg vil naturligvis også meget gerne høre, hvad de radikale – eller andre for den sags skyld – mener om det. Jeg mener, der er nogle gevinster ved det, og det er ikke for at sige: æv bæv, vi vil ikke have industriministeriet til at sidde og lave det! –